

[Indenrigsministeren]

Loven om et hovedstadsråd adskiller sig endvidere fra anden kommunal styrelseslovgivning ved, at der i loven er indeholdt en bestemmelse, der fastsætter rammerne for, hvilke opgaver hovedstadsrådet kan beskæftige sig med. Det fremgår således af lovens § 14, stk. 1, at hovedstadsrådet skal

- varetage regionplanlægning,
- varetage samordning, udbygning og drift af kollektiv lokaltrafik og medvirke til en samlet trafikplanlægning,
- medvirke ved planlægning og gennemførelse af en samlet miljøbeskyttelse,
- varetage planlægning af vandforsyning samt efter bemyndigelse fra miljøministeren varetage vandfordeling og forestå udbygning og drift af vandforsyning og
- forestå en overordnet sygehusplanlægning.

De nærmere regler for varetagelsen af disse opgaver er i medfør af lovens § 14, stk. 2, sket ved en række ændringer af speciallovgivningen inden for de forskellige fagministeriers områder.

Ud over de nævnte opgaver kan hovedstadsrådet alene varetage opgaver, som ikke ved lovgivningen er henlagt til kommunerne, amtskommunerne, staten eller andre og kun med indenrigsministerens samtykke.

Forud for folketingets vedtagelse af loven om et hovedstadsråd var dels gået et omfattende udvalgsarbejde i det såkaldte »hovedstadsreformudvalg« samt efterfølgende i folketinget, hvor den daværende regering stillede forslag om etablering af en storamtskommune for hele hovedstadsområdet, men dette forslag blev senere erstattet af det lovforslag om hovedstadsrådet, som blev vedtaget i 1972–73, idet det ikke var muligt at samle et flertal for etablering af en storamtskommune.

Den gældende ordning, der således blev til ved et kompromis mellem den overvejende del af folketingets partier, indebar de mindst indgribende ændringer i forhold til områdets amtskommuner og kommuner, men da ordningen med en 3-leddet kommunal struktur kunne indebære risiko for koordinations- og kompetenceproblemer og en forøgelse af administrationsudgifterne, blev det samtidig bestemt, at loven skulle tages op til revision i folketingsåret 1976–77, således at folketinget kunne få mulighed for en efterfølgende bedømmelse af ordningen, når denne havde virket i praksis i nogen tid.

Da hovedstadsrådsloven kom til revision i folketingssamlingen 1976–77, måtte det imidlertid erkendes, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag til en endelig stillingtagen til den gældende hovedstadsordning, blandt andet fordi de komplicerede opgaveoverførsler inden for hovedstadsrådets kompetenceområde ikke på alle områder var gennemført i lovgivningen. Resultatet af folketingets behandling blev derfor, at lovrevisionen blev udskudt til folketingssamlingen 1980–81, samtidig med at den daværende indenrigsminister gav folketinget et tilsagn om at iværksætte en gennemgang af den sektorlovgivning, der nærmere omhandler hovedstadsrådets kompetence, til brug for overvejelserne om hovedstadsrådets fremtidige struktur. På grundlag af en sådan gennemgang lovede ministeren endvidere senest i folketingsåret 1979–80 at give folketinget en redegørelse med henblik på behandlingen af hovedstadsrådsproblematikken i den følgende folketingssamling.

2. Gennemgangen af sektorlovgivningen.

Til at foretage den lovede gennemgang af sektorlovgivningen nedsattes i oktober 1977 under indenrigsministeriet et embedsmandsudvalg med repræsentation for indenrigsministeriet, miljøministeriet og ministeriet for offentlige arbejder som de ministerier, hvorunder den lovgivning, der i alt væsentligt vedrører hovedstadsrådets opgaver, henhører. Udvalget fik til opgave at foretage en gennemgang af den sektorlovgivning, der omhandler hovedstadsrådet, samt blandt andet på baggrund heraf at foretage en analyse af administrative spørgsmål i forbindelse med hovedstadsrådets hidtidige struktur og virksomhed.

Udvalget afsluttede sit arbejde i november måned 1979 med afgivelse af en rapport – betænkning nr. 888/1979: Hovedstadsrådet, Struktur og opgaver – der blev offentliggjort den 21. december 1979. Af rapporten fremgår det, at udvalget har set det som sin opgave at undersøge, om intentionerne bag hovedstadsrådsloven er blevet opfyldt, herunder hvorledes hovedstadsrådet har løst sine opgaver, som sektorlovgivningen har henlagt til det. Udvalget har derimod ikke haft til opgave at overveje, om andre organisatoriske modeller end den nuværende ville have bevirket